

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 44

“Για την εξασφάλιση αποζημίωσης ή επιδομάτων στους ανέργους”

Η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, που συγκλήθηκε στη Γενεύη από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και συνήλθε εκεί στις 4 Ιουνίου 1934, στη δέκατη όγδοη σύνοδό της, Αφού αποφάσισε να αποδεχτεί διάφορες προτάσεις σχετικές με την ασφάλιση ανεργίας και τους διάφορους τρόπους επιδότησης ανέργων, ζήτημα που αποτελεί το δεύτερο θέμα της ημερήσιας διάταξης της συνόδου και, Αφού αποφάσισε ότι οι προτάσεις αυτές θα λάβουν τη μορφή διεθνούς σύμβασης, Αποδέχεται, σήμερα 23 Ιουνίου 1934, την παρακάτω σύμβαση που θα αναφέρεται ως Σύμβαση ανεργίας, 1934.

Άρθρο 1.

1. Κάθε Μέλος της Διεθνούς Οργάνωσης της Εργασίας που επικυρώνει αυτή τη Σύμβαση είναι υποχρεωμένο να διατηρεί ένα σύστημα που να εξασφαλίζει στους ανέργους που αναφέρονται σ' αυτή τη σύμβαση είτε :
 - α) μια “αποζημίωση”, δηλαδή ένα ποσό που θα καταβάλλεται από εισφορές που προέρχονται από την απασχόληση του δικαιούχου μέσω της υπαγωγής του σ' ένα σύστημα υποχρεωτικό ή προαιρετικό,
 - β) ένα “επίδομα”, δηλαδή μια παροχή η οποία δεν αποτελεί ούτε αποζημίωση, ούτε βοήθημα που παρέχεται σύμφωνα με τα γενικά μέτρα βοήθειας προς τους απόρους, αλλά που μπορεί να αποτελέσει την αμοιβή μιας απασχόλησης σε εργασίες παροχής βοήθειας οι οποίες οργανώνονται με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 9,
 - γ) ένα συνδυασμό επιδόματος και αποζημίωσης.
2. Με τον όρο ότι εξασφαλίζει σε κάθε πρόσωπο στο οποίο εφαρμόζεται αυτή η Σύμβαση, τα επιδόματα ή τις αποζημιώσεις που προβλέπονται στην πρώτη παράγραφο, το σύστημα αυτό μπορεί να είναι :
 - α) υποχρεωτική ασφάλιση,
 - β) προαιρετική ασφάλιση,
 - γ) συνδυασμός συστημάτων υποχρεωτικής και προαιρετικής ασφάλισης,
 - δ) ένα από τα παραπάνω συστήματα το οποίο να συμπληρώνεται μ' ένα σύστημα κοινωνικής αντίληψης.
3. Η εθνική νομοθεσία είναι αρμόδια να καθορίσει, ενδεχόμενα, τους όρους σύμφωνα με τους οποίους οι άνεργοι θα υπαχθούν από το σύστημα αποζημιώσεων στο σύστημα των επιδοτήσεων.

Άρθρο 2.

1. Η σύμβαση αυτή εφαρμόζεται σε κάθε πρόσωπο το οποίο απασχολείται συνήθως με μισθό ή ημερομίσθιο.
2. Παρ' όλα αυτά, κάθε Μέλος μπορεί να προβλέπει στην εθνική του νομοθεσία όσες εξαιρέσεις κρίνει αναγκαίες ως προς :
 - α) το οικιακό προσωπικό,

- β) τους κατοίκον εργαζομένους,
 - γ) τους εργαζομένους σε μόνιμες απασχολήσεις που εξαρτώνται από την κυβέρνηση, τις τοπικές αρχές ή τις υπηρεσίες δημόσιας ωφέλειας,
 - δ) τους εργαζομένους που δεν εκτελούν χειρωνακτική εργασία, των οποίων τα κέρδη θεωρούνται από την αρμόδια αρχή αρκετά υψηλά ώστε να τους επιτρέπουν να προφυλάξουν τους εαυτούς τους από τους κινδύνους ανεργίας,
 - ε) τους εργαζομένους των οποίων η απασχόληση έχει χαρακτήρα εποχιακό, όταν η εποχή έχει κανονικά διάρκεια μικρότερη των έξι μηνών και οι ενδιαφερόμενοι δεν εργάζονται συνήθως κατά τον υπόλοιπο χρόνο σε άλλη απασχόληση που καλύπτεται απ' αυτή τη σύμβαση,
 - στ) τους νέους εργαζομένους που δεν έχουν ακόμη ορισμένη ηλικία,
 - ζ) τους εργαζομένους οι οποίοι έχουν υπερβεί ένα ορισμένο όριο ηλικίας και απολαμβάνουν το ευεργέτημα της σύνταξης αποχώρησης ή σύνταξης γήρατος,
 - η) τα πρόσωπα που απασχολούνται μόνο ευκαιριακά ή βοηθητικά σε απασχολήσεις που καλύπτονται απ' αυτή τη σύμβαση,
 - θ) τα μέλη της οικογένειας του εργοδότη,
 - ι) εξαιρετικές κατηγορίες εργαζομένων για τις οποίες ειδικές περιστάσεις συμβάλουν στο να μη θεωρείται αναγκαία ή να μην είναι εφαρμόσιμη η ισχύς των διατάξεων αυτής της σύμβασης.
3. Τα Μέλη πρέπει να γνωστοποιούν στις ετήσιες εκθέσεις που υποβάλλουν για την εφαρμογή αυτής της σύμβασης εξαιρέσεις τις οποίες θα κάνουν σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο.
4. Η Σύμβαση αυτή δεν εφαρμόζεται στους ναυτικούς, τους αλιείς, τους γεωργικούς εργάτες, όπως καθορίζονται οι κατηγορίες αυτές από την εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 3.

Πρέπει να χορηγούνται αποζημιώσεις ή επιδόματα, σε περίπτωση μερικής ανεργίας, στους ανέργους των οποίων η εργασία παρουσιάζεται μειωμένη με τους όρους που καθορίζονται από την εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 4.

Το δικαίωμα λήψης μιας αποζημίωσης ή ενός επιδόματος μπορεί να υποβάλλεται στους παρακάτω όρους που πρέπει να εκπληρώνονται από τον αιτούντα :

- α) να είναι ικανός και διαθέσιμος για εργασία,
- β) να είναι εγγεγραμμένος στο κρατικό γραφείο ευρέσεως εργασίας ή σε οποιοδήποτε άλλο γραφείο αναγνωρισμένο από την αρμόδια αρχή και, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων και όρων τους οποίους ορίζει η εθνική νομοθεσία, να συχνάζει τακτικά στο γραφείο αυτό,
- γ) να συμμορφώνεται σ' όλες τις άλλες διατάξεις που ορίζονται από την εθνική νομοθεσία με σκοπό να καθοριστεί εάν εκπληρώνει τους όρους τους σχετικούς με την παροχή μιας αποζημίωσης ή ενός επιδόματος.

Άρθρο 5.

Το δικαίωμα λήψης αποζημίωσης ή επιδόματος μπορεί να υποβάλλεται σε άλλους

όρους ή εξαιρέσεις και κυρίως σ' αυτές που προβλέπονται στα άρθρα 6, 7, 8, 9, 10, 11 και 12. Όροι και εξαιρέσεις διαφορετικές απ' αυτές που προβλέπονται στα παραπάνω άρθρα, πρέπει να αναφέρονται στις ετήσιες εκθέσεις που υποβάλλονται από τα Μέλη για την εφαρμογή αυτής της σύμβασης.

Άρθρο 6.

Το δικαίωμα λήψης αποζημίωσης ή επιδόματος μπορεί να υποβάλλεται στην εκπλήρωση μιας περιόδου ασφάλισης που επιτρέπει :

- α) είτε την καταβολή ενός ορισμένου αριθμού εισφορών, κατά τη διάρκεια μιας ορισμένης περιόδου, πριν από την αίτηση αποζημίωσης ή την έναρξη της ανεργίας,
- β) είτε μια απασχόληση που καλύπτεται απ' αυτή τη σύμβαση, κατά τη διάρκεια μιας ορισμένης χρονικής περιόδου, πριν από την αίτηση αποζημίωσης ή επιδότησης ή πριν από την έναρξη της ανεργίας,
- γ) είτε ένα συνδυασμό των παραπάνω μεθόδων.

Άρθρο 7.

Το δικαίωμα λήψης αποζημίωσης ή επιδόματος μπορεί να υπόκειται στην προϋπόθεση εκπνοής μιας προθεσμίας αναμονής της οποίας η διάρκεια και οι όροι εφαρμογής πρέπει να καθορίζονται από την εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 8.

Το δικαίωμα λήψης αποζημίωσης ή επιδόματος μπορεί να υπόκειται στην προϋπόθεση παρακολούθησης επαγγελματικών ή άλλων μαθημάτων.

Άρθρο 9.

Το δικαίωμα λήψης αποζημίωσης ή επιδόματος μπορεί να υπόκειται στην προϋπόθεση αποδοχής, με όρους που καθορίζονται από την εθνική νομοθεσία, μιας απασχόλησης σε εργασίες παροχής βοήθειας που οργανώνονται από μια δημόσια αρχή.

Άρθρο 10.

1. Ο αιτών μπορεί να αποκλεισθεί από το δικαίωμα επιδόματος ή αποζημίωσης για ορισμένη χρονική περίοδο, εάν αρνηθεί να αποδεχθεί μια κατάλληλη απασχόληση.

Δεν πρέπει να θεωρείται ως κατάλληλη :

- α) η απασχόληση της οποίας η αποδοχή συνεπάγεται διαμονή σε μια περιοχή όπου δεν υπάρχουν οι δυνατότητες για εξεύρεση κατάλληλης στέγης,
- β) η απασχόληση της οποίας το ύψος του μισθού που προσφέρεται είναι κατώτερο ή οι υπόλοιποι όροι απασχόλησης είναι λιγότερο ευνοϊκοί :
- (i) απ' ό,τι θα μπορούσε λογικά να ελπίζει ο αιτών, λαμβάνοντας υπόψη τους όρους τους οποίους πετύχαινε τις πιο πολλές φορές στο συνηθισμένο του επάγγελμα, στην περιοχή όπου απασχολούνταν κυρίως, ή τους όρους που θα πετύχαινε εάν εξακολουθούσε να απασχολείται (όταν πρόκειται για απασχόληση που προσφέρεται στο επάγγελμα και στην περιοχή όπου συνήθως ο αιτών απασχολούνταν τελευταία),

- (ii) από το επίπεδο που γενικά παρατηρείται αυτή τη στιγμή στο επάγγελμα και στην περιοχή όπου προσφέρεται η απασχόληση (σε όλες τις άλλες περιπτώσεις).
 - γ) η θέση απασχόλησης που βρίσκεται κενή λόγω διακοπής της εργασίας που οφείλεται σε εργατική διαφορά,
 - δ) η απασχόληση αυτή που, για λόγο διαφορετικό από τους παραπάνω και λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις ακόμη και την προσωπική κατάσταση του αιτούντος, η άρνησή της δεν είναι αδικαιολόγητη.
2. Ο αιτών μπορεί να αποκλειστεί από το δικαίωμα αποζημίωσης ή επιδότησης κατά τη διάρκεια μιας ορισμένης χρονικής περιόδου :
- α) εάν έχει χάσει την απασχόλησή του ως άμεσο αποτέλεσμα μιας διακοπής της εργασίας που οφείλεται σε εργατική διαφορά,
 - β) εάν έχει χάσει την απασχόλησή του από δικό του λάθος ή εάν την έχει εγκαταλείψει με τη θέλησή του, χωρίς δίκαιους λόγους,
 - γ) εάν έχει προσπαθήσει να πετύχει αποζημίωση ή επίδομα με δόλιο τρόπο,
 - δ) εάν, για την εξεύρεση εργασίας, δε συμμορφώνεται με τις υποδείξεις ενός δημοσίου γραφείου ευρέσεως εργασίας ή κάθε άλλης αρμόδιας αρχής ή εάν η αρμόδια αρχή αποδείξει ότι με δική του πρωτοβουλία ή από αμέλεια δεν επωφεληθήκε λογικής ευκαιρίας για κατάλληλη απασχόληση.
3. Κάθε αιτών ο οποίος, αφού εγκατέλειψε την εργασία του, έλαβε από τον εργοδότη του, σύμφωνα με τη σύμβαση εργασίας του, αποζημίωση ουσιαστικά ίση με των απώλεια των κερδών του για ορισμένη χρονική περίοδο, μπορεί να στερηθεί το δικαίωμα για αποζημίωση ή επιδότηση για την περίοδο αυτή. Παρ' όλα αυτά, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως τέτοια αποζημίωση η αποζημίωση απόλυσης που προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 11.

Το δικαίωμα λήψης αποζημίωσης ή επιδότησης μπορεί να παρέχεται για μια ορισμένη μόνο χρονική περίοδο η οποία δε θα πρέπει κανονικά να είναι μικρότερη από 156 εργάσιμες ημέρες το χρόνο και σε καμιά περίπτωση κατώτερη από 78 εργάσιμες ημέρες το χρόνο.

Άρθρο 12.

- 1. Η πληρωμή των αποζημιώσεων πρέπει να είναι ανεξάρτητη από την οικονομική κατάσταση του αιτούντος.
- 2. Το δικαίωμα λήψης επιδόματος μπορεί να εξαρτάται από την διαπίστωση της οικονομικής κατάστασης του αιτούντος, σύμφωνα με τους όρους που ορίζει η εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 13.

- 1. Οι αποζημιώσεις πρέπει να καταβάλλονται σε χρήμα, αλλά οι συμπληρωματικές παροχές που προορίζονται να διευκολύνουν την επαναπασχόληση του ασφαλισμένου μπορούν να καταβάλλονται σε είδος.
- 2. Τα επιδόματα μπορούν να καταβάλλονται σε είδος.

Άρθρο 14.

Πρέπει να συσταθούν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, δικαστήρια ή άλλες αρμόδιες αρχές για να επιλύουν τα θέματα που προκύπτουν από τις αιτήσεις αποζημιώσεων ή επιδομάτων που υποβάλλονται από πρόσωπα στα οποία εφαρμόζεται αυτή η σύμβαση.

Άρθρο 15.

1. Ο αιτών μπορεί να στερηθεί το δικαίωμα αποζημίωσης ή επιδόματος για κάθε χρονική περίοδο διαμονής του στο εξωτερικό.
2. Ένα ειδικό σύστημα μπορεί να καθιερωθεί για τους εργαζομένους σε παραμεθόριες περιοχές των οποίων ο τόπος εργασίας βρίσκεται σε μία χώρα και ο τόπος διαμονής τους σε μία άλλη.

Άρθρο 16.

Οι αλλοδαποί θα δικαιούνται αποζημιώσεις και επιδόματα με τους ίδιους όρους των ημεδαπών. Εν τούτοις, κάθε Μέλος μπορεί να αρνηθεί στους υπηκόους κάθε Μέλους ή Κράτους που δε δεσμεύεται μ' αυτή τη Σύμβαση, την ισότητα μεταχείρισης με τους υπηκόους του για παροχές που προέρχονται από κεφάλαια για τα οποία δεν εισέφερε ο αιτών.

Άρθρο 17.

Οι επίσημες επικυρώσεις αυτής της σύμβασης θα κοινοποιούνται στο Γενικό Διευθυντή του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας για καταχώριση.

Άρθρο 18.

1. Η σύμβαση αυτή δεσμεύει εκείνα μόνο τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας που η επικύρωσή τους θα έχει καταχωριστεί από το Γενικό Διευθυντή.
2. Η σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει δώδεκα μήνες μετά την καταχώριση από το Γενικό Διευθυντή των επικυρώσεων δύο Μελών.
3. Στη συνέχεια, η σύμβαση αυτή θα αρχίσει να ισχύει, για κάθε Μέλος, δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία καταχώρισης της επικύρωσής της.

Άρθρο 19.

Μόλις καταχωριστούν στο Διεθνές Γραφείο Εργασίας οι επικυρώσεις δύο Μελών της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας θα γνωστοποιεί το γεγονός αυτό σε όλα τα Μέλη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας. Θα τους γνωστοποιεί επίσης την καταχώριση των επικυρώσεων που θα του κοινοποιούνται μεταγενέστερα από όλα τα άλλα Μέλη της Οργάνωσης.

Άρθρο 20.

1. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση θα μπορεί να την καταγγείλει μετά τη λήξη περιόδου πέντε ετών από την ημερομηνία της αρχικής έναρξης ισχύος της με πράξη που θα κοινοποιείται για καταχώριση στο Γενικό Διευθυντή

του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας.

Η καταγγελία θα ισχύσει ένα χρόνο μετά την ημερομηνία κατά την οποία έγινε η καταχώρισή της.

2. Κάθε Μέλος που έχει επικυρώσει αυτή τη σύμβαση και δεν ασκήσει το δικαίωμα καταγγελίας που προβλέπεται σ' αυτό το άρθρο, μέσα σε ένα χρόνο από τη λήξη της πενταετίας που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, θα δεσμεύεται για μια καινούργια πενταετία και στη συνέχεια, θα μπορεί να καταγγείλει αυτή τη σύμβαση στο τέλος κάθε πενταετίας και με τους όρους που προβλέπει αυτό το άρθρο.

Άρθρο 21.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, κάθε φορά που θα το κρίνει αναγκαίο, θα υποβάλλει στη Γενική Συνδιάσκεψη έκθεση πάνω στην εφαρμογή αυτής της σύμβασης και θα εξετάζει αν πρέπει να εγγραφεί στην ημερήσια διάταξη της Συνδιάσκεψης θέμα ολικής ή μερικής αναθεώρησής της.

Άρθρο 22.

1. Σε περίπτωση που η Συνδιάσκεψη ψηφίσει νέα σύμβαση που θα αναθεωρεί ολικά ή μερικά τη σύμβαση αυτή και εφόσον η νέα σύμβαση δεν ορίζει διαφορετικά :
 - α) η επικύρωση, από ένα Μέλος, της νέας αναθεωρητικής σύμβασης θα επιφέρει αυτοδίκαια, και ανεξάρτητα από τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου 20, την άμεση καταγγελία αυτής της σύμβασης, με την επιφύλαξη ότι θα έχει τεθεί σε ισχύ η νέα αναθεωρητική σύμβαση,
 - β) από την ημέρα που θα αρχίσει να ισχύει η νέα αναθεωρητική σύμβαση παύει η δυνατότητα για τα Μέλη να επικυρώσουν αυτή τη σύμβαση.
2. Η σύμβαση αυτή θα παραμείνει σε κάθε περίπτωση σε ισχύ, με τη σημερινή μορφή και το περιεχόμενό της για τα Μέλη εκείνα που την έχουν επικυρώσει και δε θα επικυρώσουν την αναθεωρητική σύμβαση.

Άρθρο 23.

Το γαλλικό και το αγγλικό κείμενο αυτής της σύμβασης είναι εξίσου αυθεντικά .